Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8447
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

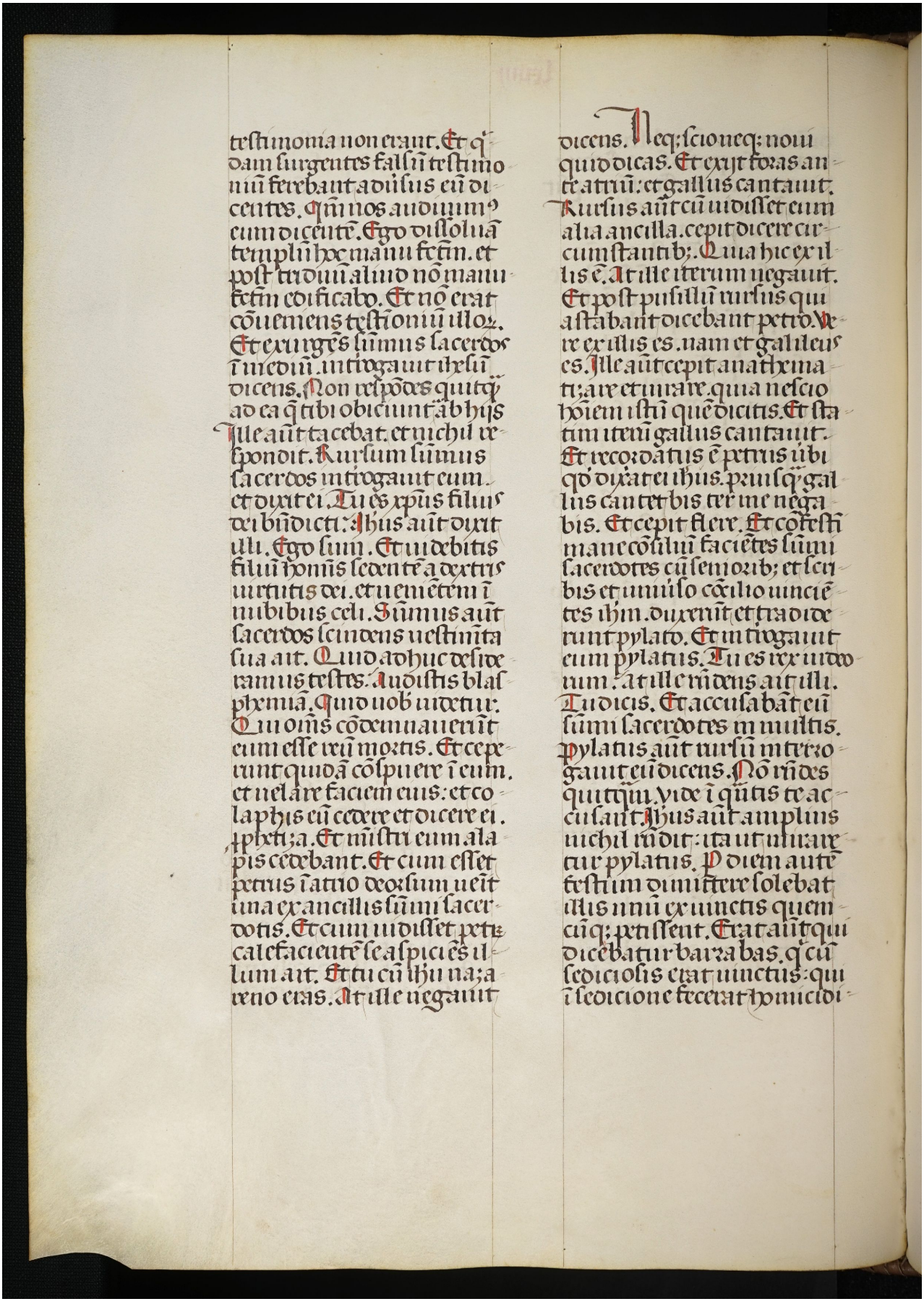

testimonia non erant. Et q̄-
dam surgentes falsū testimo
niū ferebant adūsus eū di
centes. Qm̄ nos audiuimꝰ
eum dicentē. Ego dissoluā
templū hoc manu fctm̄. et
post triduū aliud nō manu
fctm̄ edificabo. Et nō erat
cōueniens testīoniū illoꝝ.
Et exurgēs sūmus sacerdos
ī mediū. interrogauit ihesū
dicens. Non respōdes quitq̄
ad ea q̄ tibi obiciunt ab hijs
Ille aūt tacebat. et nichil re
spondit. Rursum sūmus
sacerdos interrogauit eum.
et dixit ei. Tu es xp̄us filius
dei bn̄dicti. Ihus aūt dixit
illi. Ego sum. Et uidebitis
filiū hom̄is sedentē a dextris
uirtutis dei. et uenientem ī
nubibus celi. Sūmus aūt
sacerdos scindens uestimēta
sua ait. Quid adhuc deside
ramus testes. Audistis blas
phemiā. Quid uob̄ uidetur.
Qui om̄s cōdemnauerūt
eum esse reū mortis. Et cepe
runt quidā cōspuere ī eum.
et uelare faciem eius: et co
laphis eū cedere et dicere ei.
ꝓphetiza. Et mīstri eum ala
pis cedebant. Et cum esset
petrus ī atrio deorsum ueīt
una ex ancillis sūmi sacer
dotis. Et cum uidisset petrꝫ
calefacientē se aspiciēs il
lum ait. Et tu cū ihu naza
reno eras. At ille negauit

dicens. Neq; scio neq; noui
quid dicas. Et exijt foras an
te atriū: et gallus cantauit.
Rursus aūt cū uidisset eum
alia ancilla. cepit dicere cir
cumstantib;. Quia hic ex il
lis ē. At ille iterum negauit.
Et post pusillū rursus qui
astabant dicebant petro. Ve
re ex illis es. nam et galileus
es. Ille aūt cepit anathema
tizare et iurare. quia nescio
hoīem istū quē dicitis. Et sta
tim iterū gallus cantauit.
Et recordatus ē petrus ubi
qd̄ dixerat ei ihus. priusq̄ gal
lus cantet bis ter me nega
bis. Et cepit flere. Et cōfesti
mane cōsiliū faciētes sūmi
sacerdotes cū senioribꝫ et scri
bis et uniuerso cōcilio uinciē
tes ihm̄. duxerūt et tradide
runt pylato. Et interrogauit
eum pylatus. Tu es rex iudeo
rum: at ille rn̄dens ait illi.
Tu dicis. Et accusabāt eū
sūmi sacerdotes in multis.
Pylatus aūt rursū interro
gauit eū dicens. Nō rn̄des
quitq̄m. uide ī q̄ntis te ac
cusant. Ihus aūt amplius
nichil rn̄dit: ita ut mirare
tur pylatus. P diem autē
festum dimittere solebat
illis unū ex uinctis quem
cūq; petissent. Erat aūt qui
dicebatur barrabas. q̄ cū
sediciosis erat uinctus: qui
ī sedicione fecerat homicidi-